

КРИСТИЈАН ХИЛ

ВЕЛИКИ НАРОДИ ИЗ ПРОШЛОСТИ

ЕГИПЋАНИ

Превела с италијанског
Гордана Бреберина

мала лагуна

ЛЕГЕНДА

УМЕТНОСТ

ПРИВРЕДА

ОРГАНИЗАЦИЈА ВОЈСКЕ

КУЛТУРА

ДРУШТВО

КРАЉЕВСТВО МРТВИХ

*Теба, Еѿиѿаѿ, друѿа ѿодина Ајеве владавине,
Ново краљевсѿво, XVIII динасѿија (1322. ѿре Хрисѿиа)*

„Теба“, рече један од морнара, безвољно показавши руком град с њихове леве стране.

Сабу за непуних осамнаест година живота никад није напуштао родни град. За њега је све ово било ново.

Он ухвати своју младу жену Ану за руку.

„Овде ће нам бити добро“, шапну јој на уво загрливши је. „Кажу да је најлепши град у **ОБА**
КРАЉЕВСТВА .

Она се насмеши. Осмех јој је био радостан. Прво су јој се насмешиле очи, па су јој се тек онда размакле усне, откривши снежнобеле зубе.

„Мора да нам буде добро: сигурно се нећемо вратити у Мемфис, нећемо то себи дозволити!“

„Твој отац ми то никад не би опростио“, промрмља Сабу.

„Не би ни твој“, додаде девојка закикотавши се.

Сабу је осмотри: била је тако млада, али је већ поседовала мудрост много старије **ЖЕНЕ** .

Морнар показа на обалу с њихове десне стране и рече: „Узмите ствари, прво ћемо пристати уз западну обалу.“

Тамо су се и запутили: у краљевство Анубиса и осталих **БОЖАНСТАВА** мртвих.

Нису имали много ствари. Понели су само нешто мало одеће, Анину флауту и Сабуов алат: бакарна длета, мали маљ са дрвеном дршком прекривеном ситним натписима и кубит на преклапање који је младић добио од оца на дар кад је звршио обуку.

Сунце, већ ниско на небу, спремало се да умре

између неплодних, стеновитих планина испред њих. На другој обали, иза њих, последњи сунчеви зраци су бојили краљевство живих у ружичасту и наранџасту.

„Мора да је град леп“, уздахну Ана.

„И село је лепо“, рече Сабу, трудећи се да му глас звучи сигурно. „Уосталом, обећавам ти да ћемо мој први слободан дан провести обилазећи га.“

„Држим те за реч.“

Нису још ни сишли са климавог дрвеног мостика, а испред њих се створи дечачић од осам или девет година. „Сабу?“, упита он, па одмах настави: „Ја сам Беби, Иненијев син. Треба да вас одведем у село Па Деми.“ Малишану се, изгледа, журило, али је био симпатичан.

„Сабу и Ана. Ево нас, стигли смо“, рече младић пруживши руку жени како би јој помогао да се искрца. Али хитрој и виткој Ани није требала помоћ.

„Слободно ставите овде ствари.“ Беби показа на магарца натовареног са две велике кошаре. У њима је већ било неколико амфора и џакова.

„Идемо, пашће мрак.“

„Је л’ далеко?“, упита Ана.

Беби одмахну главом. „Није ако идемо овим путем.“ Он испружи руку право према Сунцу. Онда пљесну животињу по сапима и магарац крену испред мале дружине. „Село је на самом почетку пустиње.“

„У пустињи је?“, узвикну Ана, па се окрену према Сабуу: „Ниси ми то рекао.“

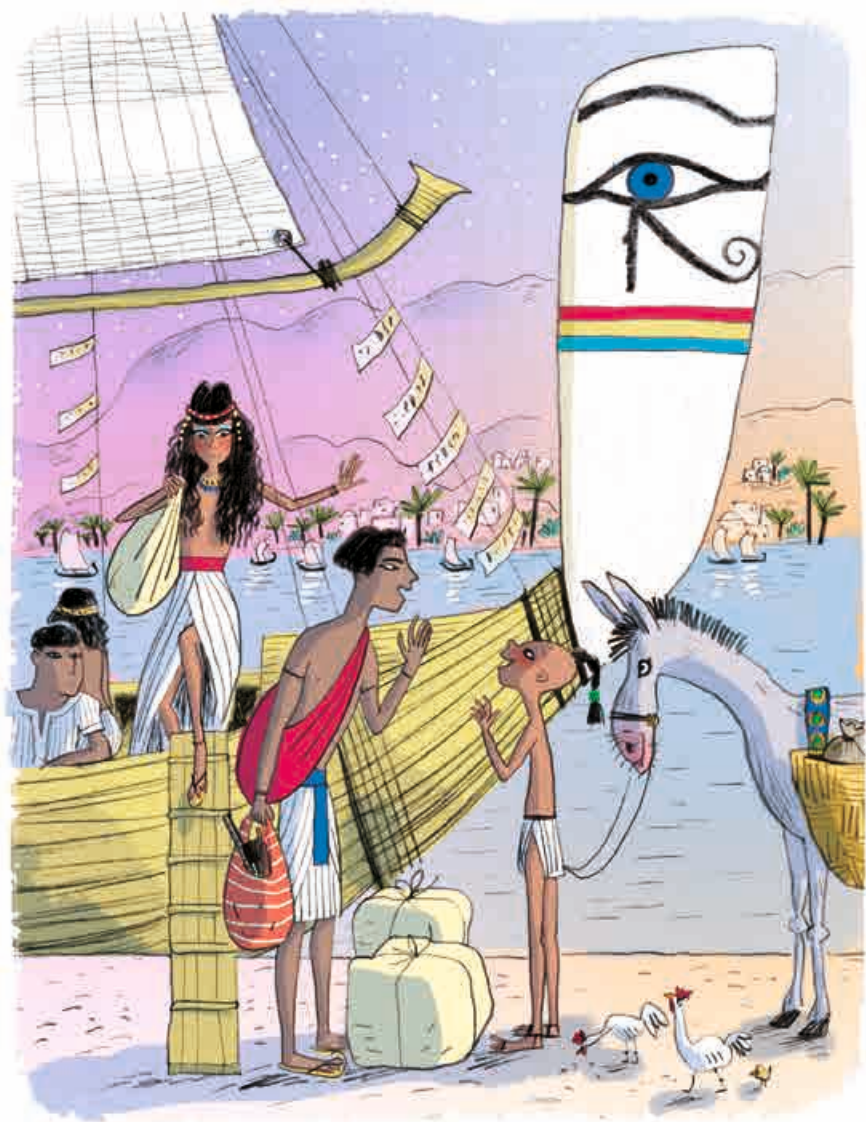
У Мемфису се кућа Анине породице налазила у плодном зеленом делу, где је **ИЗЛИВАЊЕ НИЛА** омогућавало бујање растиња. Девојка је волела биљке.

„Рекао је ’на самом почетку пустиње’“, нагласи Сабу, покушавајући да се оправда. „Тако си рекао, зар не?“, упита он Бебија.

„Наравно. Из села се види зеленило у долини, не брините.“

„А вода? Има ли воде?“

„Ма да. Доносе нам је свакога дана на магарцима...“

Девојка провуче руке кроз косу црну као гар.
Изгледа да је није убедио.

„Биће нам добро, видећеш“, промрмља Сабу.

ДВА КРАЉЕВСТВА

Египат се састојао од два краљевства: Горњег, на југу, где Нил ствара водопаде, и Доњег, на северу, где се Нил улива у море. Два краљевства су у неким раздобљима била раздвојена, док су у неким (у време Старог, Средњег и Новог царства) била уједињена под истим фараоном.

ЖЕНЕ

Жене су у древном Египту биле уважаване и поштоване исто као мушкарци и уживале су иста права као они. Мogle су слободно да одлуче за кога ће се удати и мogle су да поседују имовину, коју су задржавале и у случају развода. Било је и случајева да су жене седеле на фараонском престолу.

БОЖАНСТВА

Већина египатских божанстава била је тесно повезана са неком животињом и често је представљана са њеном главом. Анубис, бог балсамовања, имао је главу шакала; Ра, бог Сунца, главу сокола; Тот, бог писања, главу павијана или ибиса; Хатор, богиња плодности, главу краве.

ИЗЛИВАЊЕ НИЛА

Целокупан процват египатских краљевстава зависио је искључиво од реке Нил и њеног редовног изливања из корита. Река се једном годишње изливала из корита и плавила долину, остављајући за собом врло плодну земљу. Када би се повукла, Египћанима је остајало само да посеју семе и сачекају жетву, која је увек била врло богата.

